

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΔΡΩΜΕΝΟ ΜΕ ΘΕΜΑ ΤΗ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΟΥ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΗΚΕ ΚΑΙ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΤΗΚΕ ΣΤΗ ΣΚΗΝΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΤΟΥ 3^{ΟΥ} ΓΥΜΝΑΣΙΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ

Σκηνή 1

Τυφλός μαθητής: αρχίζει να τριγυρνάει γύρω -γύρω πάνω στην σκηνή... κάνει ότι κάτι ακούει ... μυρίζει τα λουλούδια...κόβει ένα... .. το πιάνει και το αισθάνεται με την αφή ενώ με το άλλο χέρι έχει το μπαστούνάκι και κινείται στον χώρο.

Σε μια άλλη άκρη της σκηνής πέρα -πέρα, η Στέλλα καθισμένη διαβάζει με μεγάλη προσήλωση ένα βιβλίο και ταξιδεύει...ευχαριστημένη...

Μπαίνουν στην σκηνή μια ομάδα παιδιών που μιλάνε μεταξύ τους στην γλώσσα των εφήβων και των κινητών. Κρατάνε κινητά, φωτογραφίζονται σελφι...

Φίλος 1: Guys! Σκέφτομαι να ανεβάσω και κανένα ποστ για story αλλά δεν ξέρω ποια φωτογραφία να διαλέξω!
Cheese.....!!!!Ελάτε όλοι selfi!!!!

Φίλος 2: Πρέπει να ξεπεράσουμε τα 1000 λάικς!Λολ!

Φίλος 3: Τα μάθατε τα νέα για τον Γιώργο το μπάζο; Να φανταστείτε τις προάλλες του έστειλα στα dm και με άφησε στο διαβάστηκε!

Φίλος 4: Κάνε του μπλοκ, όπως είσαι!

Φίλος 5: Γιατί του έστειλες στο κάτω κάτω;

Φίλος 3: Περιέργεια!

Φίλος 4: Μα καλά, δεν ξέρεις ότι διαβάζει 24 ωρες το 24ωρο;
και γράφει ποίηση;

Φίλος 1: Τι γελοίος ο άνθρωπος χριστέ μου!!!!!

Μετά από λίγο εντοπίζουν τον Νίκο και αρχίζουν να τον κοροϊδεύουν με το να τον δείχνουν και να γελάνε. Τον αποκαλούν τυφλοπόντικα και γελάνε βροντερά. Κάτσε να τον βγάλουμε μια Φώτο να τον ανεβάσουμε για story. Τον φωτογραφίζουν και στην συνέχεια τον βάζουν στην μέση και τον σπρώχνουν δίνοντας τον από τον έναν στον άλλο.....

Στο τέλος του ρίχνουν μια τρικλοποδιά και τον ρίχνουν στο πάτωμα τραυματίζοντας τον.

Φίλος1: πάμε να φύγουμε ... θα μπλέξουμε !!!!!!!

Φίλος 2: ρε σεις τρέχει αίμα η πληγή του....

Φίλος 3: Μάγκες το παρακάνετε....Εγώ φεύγω.

Φίλος 4: Ναι ρε φεύγω και εγώ ...εδώ θα βρούμε μπελά.

Όλοι εξαφανίζονται από την σκηνή εκτός από τον τυφλό που μένει μόνος του στην σκηνή κουκουβιστος κλαίγοντας και την Στέλλα που συνεχίζει να διαβάζει αμέριμνη χαμογελώντας.

Έρχεται η Μαριάννα σαν σκέψη με ένα πανί που το περνάει από πάνω από τον τυφλό και λέει :

...είμαι απλά διαφορετικός...

...είμαι μόνος...

Μα γιατί κανείς δεν θέλει να γίνει φίλος μου;

Γιατί; Γιατί; Γιατί;

Σε τι έφταιξα;

Η Στέλλα αρχίζει να τριγυρνάει στο πάρκο ανέμελη κοιτώντας προς το κοινό (εκτός σκηνής) και σε μια στιγμή εκεί που περπατάει εντοπίζει τον τυφλό αιμόφυρτο στο πάτωμα.

Στέλλα:

...αχ...εσύ χρειάζεσαι βοήθεια...κάτσε να περιποιηθώ το τραύμα σου.... Βγάζει από την τσάντα της επίδεσμο.

.Η Στέλλα φροντίζει το τυφλό αγόρι και γνωρίζονται , λένε το όνομα τους...και ανακαλύπτουν ότι έχουν πολλά κοινά... γίνονται φίλοι. Ανταλλάσσουν τηλέφωνα... του εκμυστηρεύεται ότι αισθάνεται την ίδια μοναξιά γιατί στο σχολείο της οι φίλοι της, η οικογένεια της, κανείς δεν την καταλαβαίνει....

-Πώς σε λένε;

-Νίκο

-Εμένα Στέλλα.

-Σε ποιο σχολείο πάς;

-Στο 3^ο Γυμνάσιο

-Αλήθεια και εγώ εκεί πάω!!!! Καλά, πως και δεν σε έχω δει; Τι τάξη πας ;

-Α γυμνασίου.

-Τώρα εξηγούνται όλα. Ήρθες φέτος και στα 600 παιδιά που να σε γνωρίσω....εδώ οι καθηγητές δεν γνωρίζονται καλά καλά μεταξύ τους!!!!

Ανάμεσα σε τόσους πολλούς ανθρώπους νοιώθω και εγώ μόνη όπως φαντάζομαι και εσύ.

Κάτσε να σου πω την ιστορία μου....ενώ φεύγουν οι δύο φίλοι από την σκηνή αγκαλιά με τον τυφλό να κουτσαίνει.

Αναδρομή στο παρελθόν....μπαίνει ο Κοσμάς και λέει "λίγο καιρό πριν" με τα χέρια σαν cut...

Σκηνή 2

Μπαίνει στη σκηνή η Στέλλα ενθουσιασμένη για αυτό που πέτυχε να φτιάξει με τα τουβλάκια!!!

YES!!!!!! Βρήκα αυτό που έλειπε!!! Το τελείωσα Επιτέλους!!! ...με παίδευε βέβαια μια εβδομάδα αλλά τα κατάφερα!!! Είμαι πολύ υπερήφανη για τον εαυτό μου!!!!

μπαίνει και η Άννα η αδελφή της.

Μα καλά τι είναι όλη αυτή η φασαρία; Τι έπαθες και χοροπηδάς;

Την φιλάει...την αγκαλιάζει η Στέλλα ενθουσιασμένη και λέει...

ΤΑΡΑΤΑΤΑΝ!!!!...Δες τι έκανα!!!!...συμπλήρωσα αυτό το κομμάτι και έτοιμοι για το διάστημα!!!!και κάνει πως τελειώνει έναν πύραυλο...

Άννα: Μπράβο!!! έχεις ταλέντο!!! Είμαι πολύ υπερήφανη για σένα!!!

Μπαίνει η μητέρα τους φωνάζοντας Στέλλα...Άννα!!!!!!!

Μητέρα: Κορίτσια!!!! Τι είναι όλος αυτός ο σαματάς;τι κάνετε εσείς εδώ;

Εδώ ο κόσμος χάνεται και εσείς ασχολείστε με τουβλάκια και βλακείες!!!! Αχ θεέ μου βοήθα με !!! Και σε λίγο θα ρθει ο πατέρας σας και έχουμε του κόσμου τις δουλειές και δεν έχω προλάβει ούτε να μαγειρέψω!!!

Άννα: Ναι μανούλα ..έχεις δίκιο θα σε βοηθήσω και παίρνει ένα ξεσκονόπανο και ξεσκονίζει...

Μητέρα: Πρέπει να με βοηθήσεις και εσύ Στέλλα με τις δουλειές του σπιτιού ..όλη μέρα κλεισμένη σε αυτό το σκοτεινό δωμάτιο να παίζεις με τουβλάκια;

Στέλλα: Έχουμε μια εργασία στο σχολείο.

Μητέρα: Επιτέλους Ξύπνα!!!! Ζεις σε έναν κόσμο φαντασίας και ονείρου. Πωπω και πόσο βρωμαει εδώ μέσα!!!! (η μητέρα πιάνει την μύτη της).

Η Στέλλα την αγνοεί καθώς είναι πορωμένη με την κατασκευή της που την φωτογραφίζει , κάνει μετρήσεις και καταγράφει...λέγοντας επιστημονικούς όρους όπως η ρίζα του 5 είναι ...το ημίτονο...

Μητέρα: Τώρα θα φωνάξω τον πατέρα σου και θα του τα πω όλα....

Πάνω στην ώρα εμφανίζεται ο πατέρας με γραβάτα και χαρτοφύλακα σωστός επιχειρηματίας -μόλις που επέστρεψε από δουλειά μιλώντας στο τηλέφωνο.

Πατέρας: το χω υπόψιν μου...θα μιλήσω με τον λογιστή και με τον δικηγόρο μου...Ναι οι επιταγές πρέπει να πληρωθούν στο όνομα της εταιρείας....

Η μητέρα περιμένει να τελειώσει κουνώντας νευρικά το πόδι της και κάνοντας αέρα με το χέρι της. Πάει να μιλήσει αλλά ο πατέρας την προλαβαίνει...

Πατέρας: τι φαγητό έχει;

Μητέρα: λίγη χθεσινή σουπιά.

Πατέρας: Συγγνώμη δεν έχει να φάω τίποτα;

καλά εγώ δουλεύω σαν το σκυλί μέρα νύχτα και ένα φαγητό δεν έχει;

Μητέρα: Να σου κόψω λίγο ζαμπόν με ψωμί; Δεν πρόλαβα γιατί σφουγγαρίζω και σκουπίζω όλη μέρα .

Πατέρας: Εσύ πήγαινε να μου ετοιμάσεις φαγητό αμέσως!!! Πεινάω!!! Και έναν καφέ!!! Και φέρε τις παντόφλες μου και την ρόμπα!!!!

Μητέρα: Μάλιστα...πάω...

Πατέρας: Συγγνώμη κορίτσια εσείς τι κάνετε εδώ;

Αννά: Εγώ πατέρα ξεσκονίζω...απαντάει φοβισμένη.

Πατέρας: Εσύ Στέλλα; όλη μέρα ασχολείσαι με τουβλάκια; Πήγαινε να βοηθήσεις την μητέρα σου στις δουλειές...ένα θα σας πω ότι τα γράμματα δεν φέρνουν λεφτά και συνεπώς και την ευτυχία μέσα στο σπίτι... Δεν βλέπεις εμένα ; δεν σπούδασα αλλά βγάζω περισσότερα από κάποιους που διάβαζαν μια ζωή !!!!!

ΧΟΡΕΥΤΙΚΟ

Τραγούδι για το χορευτικό "just dance speed up"

Από την μια μεριά - οι γονείς: Μην διαβάζεις και κάτσε ντύσου και χτενίσου και βάλε μακιγιάζ.

Και από την άλλη τα αδέρφια: Είμαστε μαζί και θα κάνουμε ότι θέλουμε για την φυσική. (Τρεις φορές).

Σκηνή 3

Μένει μόνη η Στέλλα με ένα βιβλίο στο χέρι και διαβάζει.

Μπαίνουν οι φίλοι της...

Κοσμάς: Πάλι διαβάζεις? Φυτό...σπασικλάκι...!! (φεύγει).

Σωτήρης: η ομορφιά είναι το παν!!! μην ασχολείσαι με ευτελή πράγματα...κλείνει το μάτι με υπονοούμενο. (φεύγει).

Έλενα: Εσύ είσαι όμορφη, δεν χρειάζεται να διαβάζεις και της πετάει το βιβλίο που κρατάει. Μπαίνει η Μαρίλια...

Μαρίλια: Εεε, τι κάνετε εδώ? Αφήστε την ήσυχη..." δίνει το βιβλίο στην Στέλλα". Μην τους ακούς.... πιστεύω σε σένα.... Αν διαβάζεις κάποια μέρα θα γίνεις μεγάλη και τρανή (Φεύγουνε από την σκηνή τα δύο κορίτσια).

Σκηνή 4

Συνέντευξη τύπου:

Στην άκρη της σκηνής, η αισθητικός Καλλιόπη και η βοηθός της Μαρίτα ετοιμάζουν την Στέλλα για να βγει στον αέρα.

Κοσμάς-φωτορεπορτερ: Βγαίνουμε στον αερα!!!!!!...10...9...8...7...6...5...4...3...2...1

Δημοσιογράφος-Τατιάνα: Κυρίες και κύριοι σήμερα θα πάρουμε συνέντευξη από μια επιστήμονα, προτεινόμενη για Νόμπελ, πολύ σημαντική για την κοινωνία μας, παρακαλώ χειροκροτήστε... απευθύνεται στο κοινό.

Δημοσιογράφος-Τατιάνα: Μου επιτρέπει να σου μιλάω στον ενικό ;

Στέλλα: Ναι φυσικά

Δημοσιογράφος-Τατιάνα: Πώς κατάφερες και έγινες μια τόσο σπουδαία επιστήμονας?

Στέλλα: Αυτό ήταν το όνειρο μου από μικρή... Βέβαια οι φίλοι μου ακόμα και οι γονείς μου, μου έλεγαν πως μια γυναίκα πρέπει να κάτσει στο σπίτι της, να περιποιείται τον άντρα και

να ανατρέφει τα παιδιά της και όχι για καριέρα και κουραφεξαλα... Εγώ όμως ακολούθησα το ένστικτο μου.

Δημοσιογράφος-Τατιάνα: Σε βοήθησε κάποιος προς την κατεύθυνση αυτήν;

Στέλλα: Ναι!!!! Σε αυτό με βοήθησε ένας ιδιαίτερος διαφορετικός φίλος που εάν και τυφλός έβλεπε με τα μάτια της καρδιάς και με βοήθησε πολύ να πιστέψω στον εαυτό μου.... Για αυτό τον λόγο θέλω να περάσω και ένα μήνυμα μέσω της εκπομπής σας... Το διαφορετικό είναι τελικά όμορφο!!!

Δημοσιογράφος-Τατιάνα (απευθύνεται στο κοινό): Ένα χειροκρότημα παρακαλώ!!!!

Στέλλα: ...μέχρι να ζω θα υπερασπίζομαι τα δικαιώματα όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτου φύλου, φυλής, θρησκείας, σεξουαλικής προτίμησης, ιδιαιτεροτήτων.

Δημοσιογράφος- Τατιάνα: Χαίρομαι για εσένα και τον φίλο σου που καταφέρατε και ξεπεράστε μαζί τα προβλήματα σας και για σένα που υπερασπίζεσαι τα δικαιώματα των ανθρώπων και κατάφερες να κάνεις πραγματικότητα το όνειρο σου...

Στέλλα: Σε ευχαριστώ πολύ

Δημοσιογράφος-Τατιάνα: Έχουμε κι άλλη μια καλεσμένη που θα ήθελε να σας γνωρίσει...

Φωτεινούλα έλα μέσα... (ένα μικρό κοριτσάκι –θαυμάστρια)

Φωτεινή : Και εγώ θα ήθελα να γίνω αστροφυσικός όταν μεγαλώσω, όπως εσάς!!!!

Στέλλα : Σου εύχομαι να καταφέρεις να εκπληρώσεις το όνειρο σου και να ακολουθήσεις την καρδιά σου ανεξάρτητα από τι σου λένε οι άλλοι.

Φωτεινή: Θα μπορούσατε να μου δώσετε ένα αυτόγραφο ;

Στέλλα :Ναι φυσικά

Τατιάνα: Και τώρα κυρίες και κύριοι διαφημιστικό διάλειμμα (με ειδοποιούν από το control) αλλά πριν από αυτό θα παρακολουθήσουμε ένα τηλεοπτικό βίντεο για την βία και για τα ανθρώπινα δικαιώματα!!

Τηλεοπτικό βίντεο για την βία...παρακαλώ!!!

(Αρχίζει με την Μαρία να είναι στην μέση της σκηνής κουκουβιστή και με τα μαλλιά κάτω να πέφτουν μπροστά της.... μπαίνουν οι πέντε θύτες και αρχίζουν να την κοροϊδεύουν)

Θύτης 1: άσχημη

Θύτης 2: άχρηστη

Θύτης 3: δεν θα καταφέρεις ποτέ τίποτα στη ζωή σου

Θύτης4: μαλλιαρή

Θύτης 5: παλιοϊμο

(Την περικυκλώνουν και γελάνε...με διάρκεια...)

(Μετά από λίγη ώρα μπαίνουν τρεις καλοί της φίλοι

Φίλος 1: καλέ τι κάνετε εσείς εδώ; Σταματήστε!!!!!!

Φίλος 2:δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε... !!!!

Φίλος 3:Θα σας άρεσε εάν ήσασταν στη θέση της;

(Οι θύτες απομακρύνονται από το κέντρο και βαδίζουν με την πλάτη προς το κοινό. Κάποια στιγμή κοιτάνε πίσω τους κάπως μετανοιωμένοι και παγώνουν για κάμποση ώρα με την πλάτη προς το κοινό...Στην συνέχεια, γυρνάνε μπροστά και κατευθύνονται προς το θύμα

(καταλαβαίνουν το λάθος τους σαν να το μετάνιωσαν).

Θύτης1: Ναι, ήταν λάθος μας.

Θύτης 2:Συγνώμη

Όλοι μαζί αγκαλιάζονται, κάνουν ένα κύκλο γυρω από το θύμα και λένε δυνατά: Συγγνώμη σ' αγαπάμε!!!!!!

(Βγαίνουν ένας- ένας από τον κύκλο και στοιχίζονται σε μια γραμμή λέγοντας λέξεις:

Θάλεια: ΟΡΙΟΘΕΤΗΣΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Σταύρος: ΦΙΛΙΑ

Ελεάνα: ΤΕΛΟΣ ΣΤΟΝ ΡΑΤΣΙΣΜΟ

Κωνσταντίνος: ΕΠΙΛΥΣΗ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Ευαγγελία: ΙΣΟΤΗΤΑ

Μαρία: ΟΜΑΔΙΚΟΤΗΤΑ

Λεωνίδα: ΙΔΙΑΙΤΕΡΟΤΗΤΑ ΣΚΕΨΗΣ

Γιώργος: ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ

Αλεξ: ΣΕΒΑΣΜΟΣ

Όλοι μαζί: ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟΤΗΤΑ αφού σηκώνουμε την γάζα που είναι στο πάτωμα και αναγράφεται η λέξη αυτή...

Απαγγελία του ποιήματος της Άννας Μαρίας και θεατρική αναπαράσταση.

«Ένα πολύχρωμο χρυσόψαρο»

Σταμάτα να κοιτάς τον εαυτό σου στον καθρέφτη με τόση απέχθεια•

Ναι, σου ταιριάζουν αυτά τα ρούχα.

Όχι, η μύτη σου δεν είναι περίεργη, είναι απλώς μια μύτη.

Τα μαλλιά σου, είναι όμορφα, μην τα κοιτάς έτσι.

Δεν πειράζει που δεν είσαι τόσο γυμνασμενος όσο θα ήθελες.

Μην κάθεσαι στο κρεβάτι σου σκεπτόμενος τι κάνεις λάθος.

Δεν πειράζει που έβαλες τα κλάματα μπροστά σε άλλους σήμερα,

Ούτε που γέλασες δυνατά και σε κοίταξαν περίεργα,

Ούτε που δεν είσαι στο επίκεντρο συνέχεια.

Και γενικώς, δεν πειράζει που είσαι διαφορετικός.

Δεν πειράζει αν είσαι μετανάστης ή πρόσφυγας,

Έλληνας ή ξένος,

Έγχρωμος ή λευκός,

Εύθραυστος, δυναμικός ή κλειστός χαρακτήρας,

Ομοφυλόφιλος,

Τυφλός, κωφός,

Λιγότερο ή περισσότερο αδύνατος ή ψηλός από τους άλλους,

Αν θέλεις να διαβάζεις εξωσχολικά βιβλία
Κι αν προτιμάς να κάθεται σπίτι αντί να βγαίνεις έξω ως αργά,
Αν έχεις μαθησιακές δυσκολίες,
Ή αν ντύνεσαι πιο απλά, πιο επίσημα ή πιο "ακραία".

Δεν πειράζει τίποτα από όλα αυτά.
Στην πραγματικότητα, είναι υπέροχο να είσαι διαφορετικός.
Αν ήμασταν όλοι ίδιοι,
Δε θα ήμασταν κι αναντικατάστατοι!

Σκέψου πως είσαι ο μόνος άνθρωπος που καθορίζει τη μοναδικότητά σου.

Μην ψάχνεις την επιβεβαίωση.
Όταν δεν έχεις τι να κάνεις,
όταν δεν έχεις πώς να νιώσεις,
απλά να είσαι.
Εμπιστεύσου τον εαυτό σου.

Μην κρύβεσαι,
μη μαζεύεσαι για να είσαι αρεστός.
Και μην αφήσεις κανέναν να σου πει
πως δεν αξίζεις.

Κι αν κάποιος σου το πει,
Να ξέρεις ότι πρώτος ο ίδιος
νιώθει ανασφάλεια
Και θέλει να νιώσεις το ίδιο.

Κι αν κάποιος δεν έχει τη δύναμη να μιλήσει,
Να μιλήσεις εσύ για αυτόν.
Όσο το αγνοείς, είναι σαν να παίζεις τυφλομουγα με ανοιχτά μάτια.

Δε βγάζει και πολύ νόημα, ε;

Αν δεν έχεις τι να βάλεις σήμερα,
έχω μια πρόταση να κάνω!

Να φορέσεις την αυτοπεποίθησή σου με σιγουριά.

Σίγουρα σου πάει περισσότερο
από ο,τιδήποτε άλλο!

Δεν είναι όλα τα χρυσόψαρα πορτοκαλί!

Σφακιανάκη Άννα Μαρία

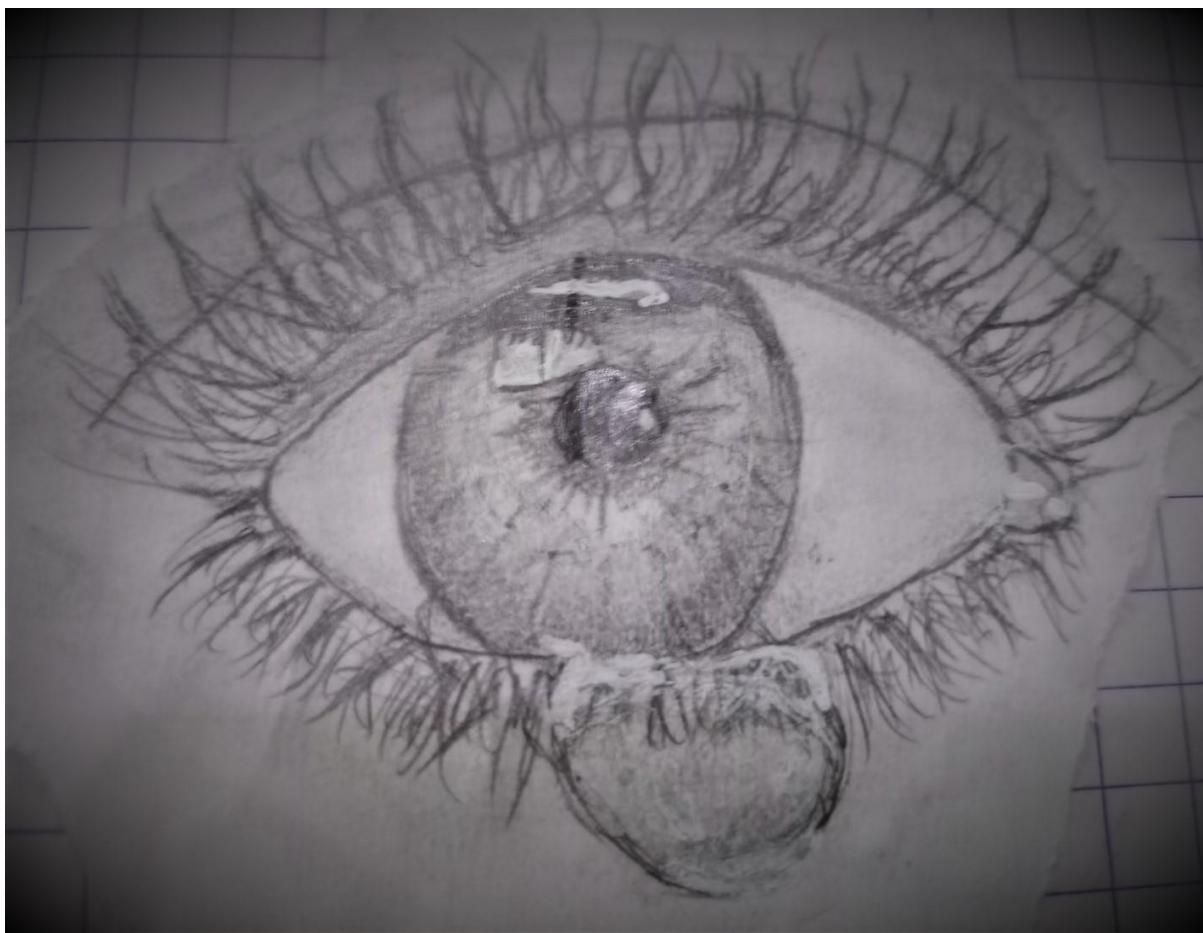
Μαθήτρια 3^{ου} Γυμνασίου Ηρακλείου

ΆΛΛΑ ΕΡΕΘΙΣΜΑΤΑ (ΠΟΙΗΜΑΤΑ, ΠΙΝΑΚΕΣ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ...) ΠΟΥ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΩΘΟΥΝ ΓΙΑ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΕΠΕΞΕΡΓΑΣΙΑ ΣΤΙΣ ΟΜΑΔΕΣ ΤΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΘΕΑΤΡΙΚΟΥ ΔΡΩΜΕΝΟΥ::

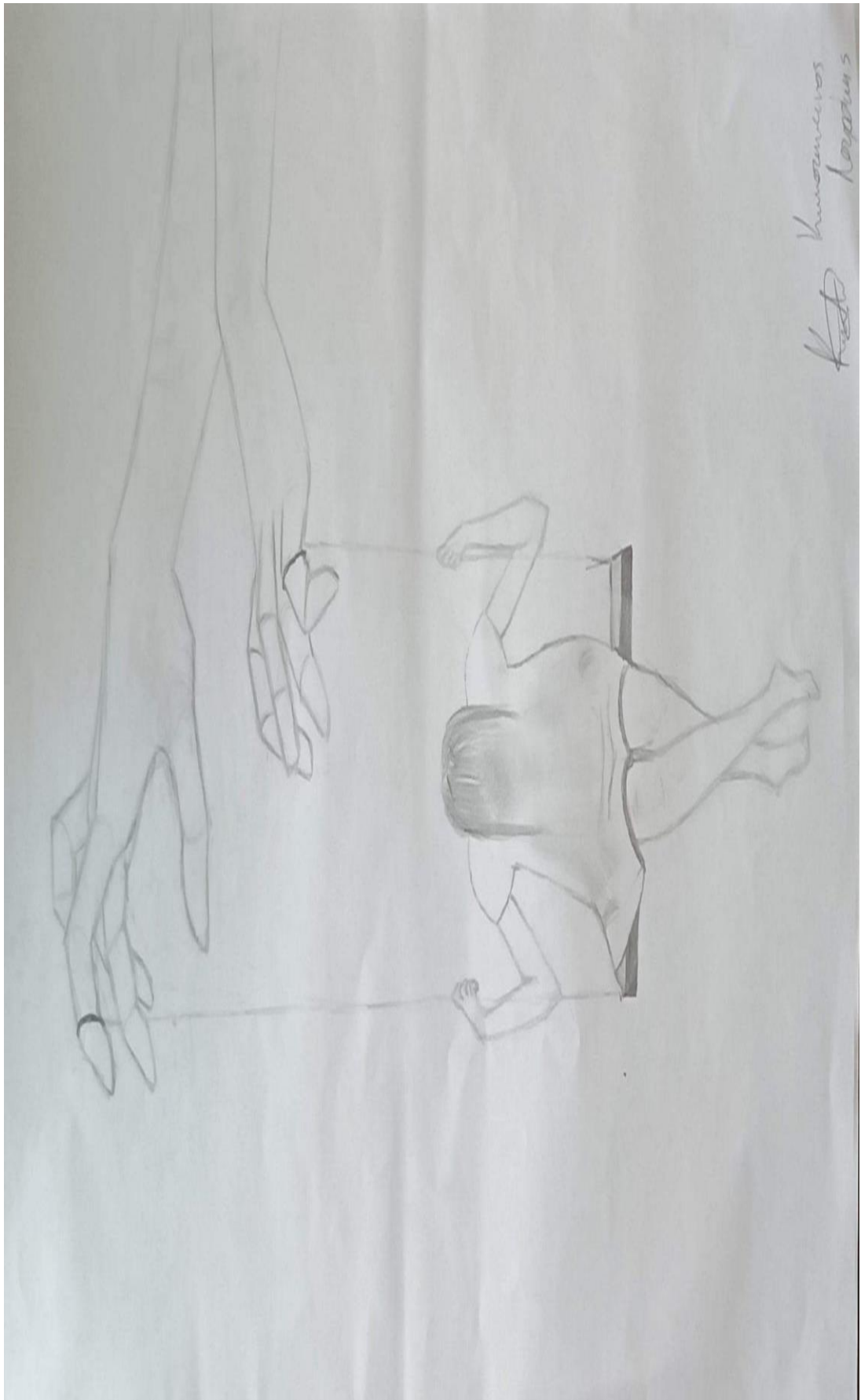
ΖΩΓΡΑΦΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΟΜΑΔΑΣ:

Φωτεινή Σκουρογιαννη

ΚΟΣΜΑΣ ΧΝΑΡΑΚΗΣ

*«Αλήθεια -των αδυνάτων αδύνατο
ποτές δεν εκατάφερα να καταλάβω
αυτά τα όντα που δεν βλέπουνε
το τερατώδες κοινό γνώρισμα τ' ανθρώπου
το εφήμερο της παράλογης ζωής του
κι ανακαλύπτουνε διαφορές
γιομάτοι μίσος διαφορές
σε χρώμα δέρματος
φυλή
θρησκεία»*

*«Στην κοιλάδα με τους ροδώνες»
Νίκος Εγγονόπουλος*

Θέλω (Jorge Bucay)

Θέλω να με ακούς, χωρίς να με κρίνεις

Θέλω τη γνώμη σου, χωρίς συμβουλές

Θέλω να με εμπιστεύεσαι, χωρίς απαιτήσεις

Θέλω τη βοήθειά σου, κι όχι ν' αποφασίζεις για μένα

Θέλω να με προσέχεις, χωρίς να με ακυρώνεις

Θέλω να με κοιτάς, χωρίς να προβάλεις τον εαυτό σου σε μένα

Θέλω να μ' αγκαλιάζεις, χωρίς να με κάνεις να ασφυκτιώ

Θέλω να μου δίνεις ζωντάνια, χωρίς να με σπρώχνεις

Θέλω να με υποστηρίζεις, χωρίς να με φορτώνεσαι

Θέλω να με προστατεύεις, χωρίς ψέματα

Θέλω να πλησιάζεις χωρίς να εισβάλλεις

Θέλω να ξέρεις τις πλευρές μου που πιο πολύ σε ενοχλούν. Να τις αποδέχεσαι και να μην προσπαθείς να τις αλλάξεις

Θέλω να ξέρεις... πως σήμερα μπορείς να βασιζεσαι πάνω μου... χωρίς όρους

